

Domi. Dominie,
Ik spreek geen latijn.

Soms doe ik weleens een poging.

Domi, dominie .. zo klinkt het.

Ik weet niet waar ik dit verhaal vandaan haal, maar het klinkt zo natuurlijk als mijn geboorte zelf.

Alsof het in mijn genen zit. Het is eerlijk waar.

Hiervoor moet ik u iets vertellen van mijn afkomst, mijn familie en hoe dat gaat.

Alsof latijn in je genen zit, natuurlijk is dat niet waar.

Misschien heeft het te maken met de manier waarop je als kind wordt aangesproken door je ouders.

Ook zij, je ouders, hebben een tong: een tongval: die verder gaat dan een dialect of zo.

Een oude traditie, die veel verder gaat dan je eigen genen en de genen van je ouders (Dennet > jammer dan, Memes = out, memes is een nieuwe vinding)

Het is een ingewikkelde vraag in deze moderne tijd. Zijn het tradities of de genen die het gedachtegoed van de tegenwoordige mens bepalen?

En er zijn vele genen, zo ook vele tradities die de tegenwoordige mens tot sturing brengen.

De huidige mens wordt meer voortgeleefd door het enorme krachtenveld van de overbevolking, door de verdringing, dan door genen of door tradities. Is mijn mening, en hier sta ik niet alleen.

Ook in de 16e eeuw dacht men er al zo over: wij worden voortgejaagd door de nieuwe ontdekkingen, nieuwe werelden, dankzij of ondanks de nieuwe techniek, groter zullen wij zijn. De wereldzeeën en het "el dorado" , het beloofde land. (door god of andere verhalen beloofd: je moet er wél naar op zoek gaan; niet op je kont blijven zitten. Goud = voorbij de horizon: Tja, zo gaan die dingen.)

En die techniek. Die immer, bijna duivelse, techniek. (duivels is hier niet deïstisch bedoeld, gewoon kwestie van verwoording: later uitgelegd *)

Die techniek =; domini, dominie : techniek gaat voort: morgen wéér iets nieuws. Het blijft maar voortgaan. Alsof de techniek zichzelf steeds weer opnieuw uitvindt. Dáár zit een adder onder het gras. Zeker de hedendaagse mens zoekt het in techniek, maar simpel als ik dit schrijf, het is de inventiviteit, in armoede, die de geest brengt tot oplossingen. Alles BUITEN de mens draagt zorg voor dwingende noodzaak: en dan nóg zijn we niet overtuigd. Altijd vissen in de zee: zegt de visserman. (wij zijn point of no return, allang gepasseerd, de zeeën zijn leeg, onherstelbaar)

Ik schrijf het: alsof het in het gebed al staat: geboren, véerder geboren ...

Dat is in de moderne filosofie een enorm vraagstuk. Filosofen houden niet van verandering. Filosofen houden vóóral niet van voorspellingen. Filosofen zien zichzelf vooral niet als sprinkhanen, opportunistisch. Filosofen hebben hun geloof in het " eeuwige " denken. Dat maakt zélfs filosofen gelovig: lees de twee afwegingen: zijn we op weg, of doen we maar wat?

Hier begint mijn betoog / mijn verhaal.

Zijn wij op weg en zoekende, met de zekerheid "dat er iets is?" (wij zullen thuiskomen)

Zijn wij afgedwaald en laten we er nu maar iets van maken in de naam 'dat er niets is ' , in goede naam en faam, dat is netjes, maar thuis komen is zeker voor ons ijdele hoop. (God is dood)

Of je moet iets hebben met een ' na de dood ' .

Voor iedereen apart, iedere ziel voor zichzelf, zo je wilt.

(daar houden filosofen al helemaal niet van, het leven is maar één keer)

Voor diegenen die twijfelen, het maakt wel degelijk uit of je iets goed doet. Dat is voor nu en/of voor later; daar is de filosofie allang klaar mee. Alles goed gedaan is eerbaer, geeft volgende denkende mensen gereedschap in handen om verder te denken. Maar dat is dan ook écht alles. Meer hebben we niet. (punt juist gemaakt door Nietzsche: deus = onbestaand, maar daarmee niet ondenkbaar, daarmee is het bewijs niet geleverd, dus niemand mag zich beroepen op een roeping > Nietzsche heeft het hiermee juist gesteld, toen ging Nietzsche dood, en de rest is gegrabbeld door de opportunisten)

Maar even terug naar domini, dominie, geboren, geboren verder ... dáár gaat het een beetje om.

Daar hebben filosofen grote moeite mee. Het is in feite één van de ontstaansvragen: ruim voor het Christelijke. Het zijn: zoals dat heet: existentiële vragen, domini (geboren) en dominié, voortgeboren worden, voortgaan in hoop: daar houden filosofen dus écht al helemaal niet van!

En dan wordt het pas echt interessant! Voor deze amateur-filosoof, als het ware: *grin.

Voor u ook, zeker weten, wedden? Zijn we op weg of doen we maar wat?

—M—
( )
(>
/ \

... wordt vervolgd,